

პაატა ზაქარეიშვილი:
**ერთადერთი მხარე, ვისაც
 საეკლესიო არ სჭირდება
 სიშენი და, საქართველოს
 ხელისუფლებაა** **3**

**რას კვებინან ბაიდან
 გადმოსული დავნილები
 და რატომ დაეარსა
 ოპოზიციამ გავლენა
 ზუგდიდში** **2**

ირაკლი სესიაშვილი:
**2 ავთქაბაბუნი
 სააკაშვილის
 ხელისუფლების
 კვალს უფრო ვხედავ**

ზურაბ აბაშიძე:
**ქოსოვოს აღიარებამ
 თვისებრივი **15**
 მნიშვნელობა
 შეიძლება რუსეთის
 ხელისუფლების
 რეპრეზენტაციის მიმართ**

საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გამოცემა

17 — 23 ივნისი, 2009 **№17**

საქართველო

& მსოფლიო

www.geworld.net

გამომცემის მითხმობით ფასი | ღარი. ელ.ფოსტა: info@geworld.net

მაღე იმასაც ვნახავთ, როგორ
 მოუქნევენ ერთმანეთს რელიკულებს.
 ერთი თავისი გაპრეზიდენტებისთვის
 იბრძოლებს, მეორე — საზღვარგარეთ
 მცხოვრები რომელიმე ქართველისთ-
 ვის, რომელსაც საქართველოს პრეზი-
 დენტობა ენდომება, ხოლო მესამე...

რელიკულები ოპოზიციის

11 **ქნებ იალოვიცმა
 სააკაშვილის რეჟიმს
 ავტორიტარული უნდა**

11 **საქართველოს
 საგარეო ვალი
 23 პროცენტით გაიზარდა**

12 **მოკითხვა
 რინგარეუკისგან...**

ზურაბ გაგნიძე:
**დავით უსუფაშვილი
 20 პოლიტიკური
 ლიდერის სურობათია**

**პოლიციის გადაღრინოსანება
 საპატრიარქოს დახვის
 თანამშრომელი მოკლა** **9**

მოკლულის ოჯახი პროტესტის ნიშნად
 მიცვალებულის დამარხვას არ აპირებს

**შავი
 7 ორშაბათის ქრონიკა**

**სრუ გვირი, სრუ საკანი
 და სრუ ხელისუფლება**

6

**სააკაშვილის ლოგოსტაბი ევროსაბჭოს
 10 კომისიის დასკვნას გალავნებს**

რადიკულური ოპოზიციის

ხელისუფლება ძალისხმევას არ იშურებს მასთან მკვეთრად დაპირისპირებული ოპოზიციური ძალების მარგინალიზაციისთვის. კაცმა რომ თქვას, ზონდერხელისუფლებას მთელი საქართველო „ჩაუდგა ჯიბრში“, მაგრამ ეს „თმენის ვალდებულებით დამძიმებულები“ კაი ჩიტები (სულხან-საბას განმარტებით, ჩიტის სინონიმი სირია!) არიან — ჯერ „თმენის მოთხოვნები“ განუვითარდათ, მერე კი, რაკი ევროპელმა მეთვალყურე პიტერ სემნებიმ მოუწონა და ბიძია სემმაც „ოკეი“ შემოუთვალა, „თმენის კაიფი“ დაიჭირეს.

ზემოთ კაიფობენ. ქვემოთაც კაიფობენ, ოღონდ, თუ თავს თვითონ არ მიხედეს, იმ ტოქსიკომან ბავშვებს დაემსგავსებიან, ნებოს რომ შეისუთთავენ ხოლმე და თავი მიშას კარუსელზე ჰგონიან.

მიშას თუ ვანოს თუ გიგის ტელეგოგონებმა და ტელე-ბიჭუნებმა იმდენი იძახეს, ხელისუფლებას რადიკალური ოპოზიცია უპირისპირდება, თვითონ „ნაც-მოდრობის“ მესვეურებმაც იმდენჯერ თქვეს, საპარლამენტო ოპოზიციასთან საუბარი შეიძლება, რადიკალურების ულტიმატუმებს კი ვერ შევასრულებთო, გიორგი თარგამაძის და გაია თორთლაძის უმცირესობამაც დაიჯერა, რომ ოპოზიციას და არასაპარლამენტო ოპოზიციასაც რადიკალურის იმიჯი შეექმნა.

ამ მხრივ კი განსაკუთრებით ქალები გამოირჩევიან, რომელთა შორის თავდაჯერებულობით ნინო ბურჯანაძე და სალომე ზურაბიშვილი სხვებზე უფრო გამოკვეთილები არიან.

მას შემდეგ, რას მოგვარტრას და საფიჩხიას შორის ჯანრი კაშიას დაქვარაბული განსხვავება ნაიშალა, ამ ორმა ქალბატონმა რადიკულური მოიპარჯვეს და ისეთ საშიშიმო ქარსხხლს ატარებენ, გაოსდავი.

თვითონ რა დაავიწყებდათ და ჩვენც კარგად გვახსოვს მათი ქალური დაპირისპირება, რამაც პატივცემულ ჯანრის თანამეცხველის დასაცავად ზემოთქმული პარალელი გაავლენინა.

ნინოსა და სალომეს ფონზე ტუჩებგაბუსხულ ბავშვად ჩანს ეკა ბესელია, რომელიც თავისი პარიზელი ბოსის მიბაძვით ხანდახან ხმასაც უწევს და რადიკალიზმით ანთებულს, ალბათ, მისი სიტყვების — „თქვენი მოგებულის ომის დედაც...“ — გამოერების სურვილიც უჩნდება... არ იმეორებს, ქალია და არ მოუხდება.

ლედი ნინო
ახლა ნინო ბურჯანაძე რადიკალია და იმპერატიული ტონით აცხადებს, ამიხელი სააკაშვილს საქართველო რომ ჰყვარებოდა, პრეზიდენტის თანამდებობა აგვისტოში უნდა დაეტოვებინაო. ძალიან გაცვეთილი რომ არ იყოს, ჩემი

ვილმა. მაშინ მისთვის მიშა პროგრესის სიმბოლო იყო, თუმცა მხოლოდ „ქაჯებთან“ გაერის შემდეგ მიხვდა, რომ ეს

ფრანგული დიპლომატიის ქუჩაში ნანათობი პარიზელი ქართველი თავის დროზე „ქაჯებზე“ კარგად გამოიყენეს.

ბურჯანაძის რადიკალურიობასა თუ რედუკულიზმობაზე საუბარი აქვე შეიძლება და გვემთავრებინა, მაგრამ აუცილებლად უნდა გავიხსენოთ მისი სიტყვები: „ხელისუფლება ცდილობს, რადიკალურიობის იარაღი მოგვაცეროს. რადიკალურები მაშინ ვიქნებოდით, სააკაშვილის ჩამოხრჩობასა და დახვრეტას რომ ვითხოვდეთ იმისთვის, რაც გააკეთა. ტელევიზიით გადის კადრები, სადაც ჩამოთვლილია 114 სოფელი, რომლებიც სააკაშვილმა დაკარგა. ასეთ შემთხვევაში გაცილებით მწვავედაც შეიძლება ქვეყნის მთავარსარდლის პასუხისმგებლობის საკითხის დასმა...“

გოგო ეკა
სალომეს ბეგიაქალობას სერიოზულ კონკურენციას უწევს ეკა ბესელია — ადვოკატი, პოლიტიკოსი, ლიდერი... ეკაც დიდი რადიკალიზმით გამოირჩევა. მისი პარტიის თავმჯდომარე ირაკლი ოქრუაშვილი პარიზშია და, როგორც გია თორთლაძემ თქვა, ყავასა და კრუასანებს მიირთმევს, გენმდივანი ეკა კისეთ მკვახე განცხადებებს აკეთებს, დაგზრდვლავს. იმდენი იძახა, თუ პრეზიდენტ სააკაშვილთან კვლავ გაიმართება დიალოგი, მასთან შეხვედრაზე მიმავალი პოლიტიკური ლიდერები ხალხის მანდატით ვეღარ ისარგებ-

პ.ს. როგორც უკვე იცით, სალომე ზურაბიშვილი მზადაა, პრეზიდენტის შეთავაზება მიიღოს და შს მინისტრის პირველი მოადგილის თანამდებობა დაიკავოს. მაშინ სალომემ ამ „მესაჟს“ ისიც დაამატა, თუკი ვანოს მოადგილე გავხდები, პოლიციის სამმართველოში დაკავებულ ახალგაზრდებსაც გამოვიყვან და აქციის დარბევის დროს ნართმეულ ტელეკამერებსაც დაუზრუნებ მფლობელებსო. მერე მიაყოლა, შს მინისტრის პირველი მოადგილის პოსტზე ყოფნის შემთხვევაში ვითარების შიგნიდან გავაკონტროლებ, ტროსს ცხენის როლს შევასრულებ და პარლამენტის შენობის წინ ყოველდღიურად გამართული აქციის მონაწილეებს ანგარიშსაც ჩავუბარებო.

ზვიად ძიძიგურმა სალომეს წინადადებას „კარგი შესაძლებლობა“ უწოდა „პრეზიდენტის შეთავაზების ლუსტრაციისთვის“. ლედი ბურჯანაძე არ ენდობა ხელისუფლებას, თუმცა ენდობა მაშინ სალომეს, რომელმაც „ძალიან რთული გადაწყვეტილება მიიღო“. დავით გამყრელიძის თქმით, „თუ შევა და ინფორმაციას გამოიტანს, მისა-სალომეებელია, მიუხედავად იმისა, რომ მისი გადაწყვეტილება ლიდერებთან შეთანხმებული არ იყო“. ვიქტორ დოლიძეს ეჭვი ეპარება, რომ სალომეს მოადგილეობა ქვეყანაში ძირეულ პოლიტიკურ ცვლილებებს მოახდენს.

ასე შეხვდნენ ოპოზიციონერი კოლეგები იმ სალომე ზურაბიშვილის გადაწყვეტილებას, რომელმაც პრეზიდენტთან შეხვედრის დროს შინაგან საქმეთა სამინისტროში წყალიც კი არ დალია, ემანდ არ მომწამლონო. თუმცა სალომეს განცხადების სერიოზულობის არ სჯერათ საპარლამენტო უმრავლესობაში. დავით დარჩიაშვილს სალომე, მისი „შინაგანი ტემპერამენტიდან“ გამომდინარე, ამ თანამდებობისთვის კომპეტენტურად არ მიაჩნია, პრეზიდენტი სააკაშვილი კი მხარს უჭერს სალომე საქმეთა ყოფილი მინისტრის სურვილს. საქართველოში აკრედიტებულმა დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლებმაც დადებითად შეაფასეს ოპოზიციის ერთ-ერთი ლიდერის შესაძლო დანიშვნა შს სამინისტროში.

ახლა მოიკრიბეთ ფანტაზია და წარმოიდგინეთ დონეშემოყრილი მაშინ სალომე, კატეგორიულად რომ მოსთხოვ ვანო მერაბიშვილს, შენი ხელქვეითი ზონდერები უნდა დავაპატიმროთ შავი ორშაბათის გათენებისა და ჟურნალისტების ცემისთვის... ვაი, ვაი, შენი სულია, ვანო რამდენს იციანებს?.. აი, ასე აშაყირებს პრეზიდენტი სააკაშვილი რადიკალურ ოპოზიციას და ესენიც გულბრყვილოდ იჯერებენ მის შეთავაზებებს.

ის, — რედ.) დიდი საჩუქარი გაგვიკეთა პრეზიდენტმა და მის ირგვლივ მყოფმა ადამიანებმა, სრულიად უიარაღო ადამიანებს და იმ აღმართებს, ვინც მაქსიმალურად ცდილობდნენ თავშეკავებას“, — ეს ფრაზა არა ირინა სარიშვილს ან რომელიმე ტანკზე გადამჯვდარ ამბოხებულ გენერალს, არამედ ნინო ბურჯანაძეს ეკუთვნის. არადა, „დიდი საჩუქარი“, რომელზეც ბურჯანაძე ამაყად და სიამოვნებით საუბრობს, ორ ადამიანს თვლის და კარგად დაუფდა, ნინო კი კმაყოფილია. მისთვის მიზანი ამართლებს საშუალებას, თუმცა მისი პოლიტიკური აზროვნება მაკავილეისგან ისევე შორს არის, როგორც მარგარეტ ტეტჩერის უკომპრომისობისა და თამარ მეფის დიდებულებისგან. მართალია, ნინო ბურჯანაძემ „რკინის ქალბატონის“ ტიტულიც შეიფერა და წმინდა მეფისთან შედარებაც არ ეუხერხულა (უფრო მეტიც, თვითონ მოსთხოვა ჟვანისას ასეთი შედარების გაკეთება), მაგრამ ეს მისგან მოსალოდნელიც იყო. ასეთი შედარებების დროს უნებურად გინდებდა სურვილი, ერთმანეთს დააკავშირო მონმარტრი და საფიჩხია, თუმცა ტყუილად, ვერაფერს იპოვი საერთო. სამაგიეროდ, ბევრი საერთო აქვთ რადიკალური ოპოზიციის მანდილოსნებს — ნინო ბურჯანაძეს, სალომე ზურაბიშვილსა და ეკა ბესელიას.

აქვთ, ოღონდ — ჯერჯერობით. მაღე იმასაც ვნახავთ, როგორ მოუქნევენ ერთმანეთს რედიკულებს. ერთი თავისი გაპრეზიდენტებისთვის იბრძობებს, მეორე — საზღვარგარეთ მცხოვრების რომელიმ ქართველისთვის, რომელსაც საქართველოს პრეზიდენტობა ენდობება, ხოლო მესამე — აბა, ამას რაღა კითხვა უნდა, „ოქრუაშვილის თქმაზე შევწყვიტოთ საუბარი... მოვა ამის დროც“.

ბონდო მინარაშვილი

სკნუ გზირი, სკნუ სსკსანი დს სკნუ სსლისუფლსბს

„მიშა, მოვედით!“ — ორი წლის წინათ სწორედ ამ ფრთხიან შეძახილით დაიწყო ქართული ოპოზიციის შეტევა სააკაშვილის ხელისუფლებაზე. მას შემდეგ ბევრმა წყალმა ჩაიარა. ძმებ გაჩეჩილაძეებს სენტიმენტალიზმი მოეძალათ და საბრძოლველად შემართული ორასი ათასი მხარდამჭერი მოსესავით ეგვიპტის უდაბნოში არა, მაგრამ ხან იპოდრომის, ხანაც სამების ტაძრისკენ მიმავალ არც თუ ისე ძნელ გზაზე ატარეს. ამასობაში რუსეთმა თავისი შეიარაღებული ძალების ოთხმოცდაათი პროცენტი, ე.ი. თითქმის მილიონი ჯარისკაცი და აურაცხელი ტექნიკა გადმოტყორცნა სააკაშვილის დასამარცხებლად, მაგრამ, როგორც ეს უკანასკნელი ხშირად იმეორებს ხოლმე, მისი ხელისუფლება არა თუ არ „ჩამოიშალა“, არამედ გაძლიერდა კიდევ! ამის დასამტკიცებლად ისიც კმარა, რომ ჩვენი თავმოებზრებული ოპოზიციონერები, რომლებმაც განბილებულ მსოფლიოს უკვე არაერთგზის აუწყეს „საკაშვილის დამთავრება“, დღეს კვლავ ერთ ადგილს ტკეპნიან და სიმბოლური საკნების დაშლა-ანყოზის ფრიად რუტინული საქმიანობით არიან დაკავებულნი. მათ ჯიბრზე კი სააკაშვილი დაუფარავად აცხადებს: „ოპოზიციის ადგილზე რომ ვიყო, ამ ხელისუფლებას სამ თვეში დავამხოზდიო“...

სამი თვე კი არა, ბარე ორი წელიწადი იწურება, მაგრამ ეს „ჩამოშლელი“ პრეზიდენტი ისე ურყევად დგას, „როგორც ღმერთთან და სიკვდილთან მებრძოლი იაკობი“. ოპოზიცია კი აშკარად დაბნეულია. მან, უკვე დიდი ხანია, ჩვეული სიმშვიდე და წონასწორობა დაკარგა, საბაგიეროდ, კვერცხები შეიძინა და ქვების სროლაც დაიწყო. ეს უკვე ცუდის ნიშანია. **ზუსტად ოცი წლის წინათ ზვიად გამსახურდიამ და მერაბ კოსტავამ ხანგრძლივი დისიდენტური საქმიანობის შემდეგ „ხალხში გასვლა“ დაიწყეს და ეროვნული მოძრაობის ახალი ტალღის აზვირთებას შეუდგნენ. ისინი მართლაც „შიშვინი ხელებით“ მივიდნენ ხალხთან და თან მიიტანეს ყველასთვის სანუკვარი და საოცნებო იდეალები. თავისუფალი და დამოუკიდებელი საქართველო ბევრს მხოლოდ სიზმრად ჰქონდა ნანახი, მაგრამ არსებობს ერის ისტორიული მესიერება, რომელიც მუდამ ძალზე მგრძობიარეა და შეხებისთანავე იღვიძებს, თუმცა ისიც მნიშვნელოვანია, თუ ვინ და როგორი ხელით ეხება ამ ძვირფას საუნჯეს. საქართველოში არავის გაჰკვირვებია, რომ სწორედ ზვიადმა და მერაბმა იტივრეს ეს ისტორიული მისია, რადგან ყველამ კარგად იცოდა, რომ ისინი სრულიად უანგაროდ იდგნენ იდგის სამსახურში. მათ არც ფინანსები გააჩნდათ და არც პრესის მხარდაჭერა უმაგრებდათ ზურგს; პირიქით, ყოველ ნაბიჯზე ათასგვარ დაბრკოლებას აწყდებოდნენ და, რაღა თქმა უნდა, დევნა-შევიწროვებაც არასოდეს დაჰკლებიათ. ყველაფერთან ერთად მათ კიდევ ერთი ღირსებაც ჰქონდათ — საოცრად განსწავლულნი და დვთისმოსავნი იყვნენ. მოკლად, ზვიადის და მერაბის მორალური ავტორიტეტი საკნებით საკმარისი აღმოჩნდა იმისათვის, რომ ხალხს მათთვის ყური დაეგდო და მხარში ამოსდგომოდა. ამ ურთიერთგაგებაში იყო რაღაც ირაციონალური და, თუ გნებავთ, მისტიკური მომენტებიც. ორი „შეტქმული“ არა**

ლიდერებად, არამედ ნამდვილ ქრისტესმიერ ძმებად მოველინა თანამემამულეებს და მხოლოდ ქვეყნის პოლიტიკური მომავლის კი არა, მთელი ერის სულიერი და ზნეობრივი სახის გადარჩენაც ითავა. აქ უკვე მათი „ხელი“ ათასების, ასიათასებისა და მილიონების გულსა და გონებას უნდა მისწვდომოდა. ამისთვის კი მათ ოცდაათწლიანი განდგომის, თვითგემისა და ჯოჯოხეთური ტანჯვის გადატანა მოუხდათ. **სულ რაღაც ორ წელიწადში ზვიადმა და მერაბმა ფეხზე დააყენეს მთელი საქართველო. ერთადერთი მონოდება, რომელიც მაშინ უცვლელად ჟღერდა მანიფესტაციებზე, თავისუფალი საქართველო იყო. სწორედ ამ იდეამ, და არა ხელისუფლებაზე პრეტენზიის გამოცხადებამ, გახდა შესაძლებელი თითქმის წარმოუდგენელი მიზნის მიღწევა — არსებული რეალობის ძირფესვიანი შეცვლა და ქვეყნის დამოუკიდებლობის მოპოვება. ნიშანდობლივია, რომ ამ იდეის ხორცშესხმის გზაზე ორივენი დაეცნენ და დაიღვწნენ. ასეთი მსხვერპლის გარეშე არც ერთ დიდ საქმეს აღსრულება არ უწერია. ცამდე მართალი აღმოჩნდა ზვიად გამსახურდიამ, რომელიც ჯერ კიდევ ადრეულ წლებში წინასწარმეტყველურად შენიშნავდა: „როცა დიდ საქმეს შეეწირება მსხვერპლად მისი მესვეური, ეს მოასწავებს ამ საქმის გამარჯვებას.“**

სახელდასჯელოდ სიბოლური დააგზაფის, ყალბა თითირი ქსოვილებს, შაშირსვირს, შაბრამ ვირიქნა და დასავლეთს თაში შაინს ვირიქნა. ბოლოს აღგნენ და ხალხი სტალიონსა შაქრიკუს. ჩვენ, ქართველებს, სომთაშის, „სხანაზა გამოსვლის“ მიდრაქილსა ოღითგან გვანსსიათებს. კოდა, ახლა შაინს ქარბად შაშირსვირსა და სათითაოდ დაგვთავაღით, — უთხრან დასარჩინ მსოფლიოს.

წინაშე სამამულო ომში გამარჯვებულ ტრიუმფატორი ვით ჩამოატარეს. ასე ვიცით ჩვენ: ზოგჯერ ერის ქვეშაღრიტ მოჭირნახულეს შუბლში ტყვიას ვესვრით და არც რეალურ საკნებში წლობით გამოკეტილ ადამიანებს დავინდობთ ხოლმე... მაგრამ საკმარისია, სიმბოლურ საკანში სიმბოლურად მოთავსებულ სიმბოლურ გმირს წამოსცდეს — „ოღონდ ქვეყანამ, ერმა ჩემმა არ მიღალატოსო“ და, — ერთგულების ნიშნად უმაღ კვარცხლბეკზე შემოვასკუპებთ... ის კი გვავიწყდება, რომ ქვეყნის ამჟამინდელი უბედურება — მიხილ სააკაშვილი სწორედ ამ სიმბოლური მომდერლის სრულიად რეალური თავგამოდებით მოექცა ხელისუფლების სათავეში. ასე რომ, არც ქ-ს სალომეს გამეტყულება, ზურაბიშვილის, ამას წინათ ფრიად ნორნამხდარმა რომ საქვეყნოდ დაიჩივლა: „ჩვენ ვდგავართ და რაღაცას ვთამაშობთო“. დიახ, ეს ყველაფერი მართლაც ცუდად დადგმულ სპექტაკლს ნააგავს. ლიდერები „რაღაცას თამაშობენ“, მაგრამ მათ დღემდე ვერ გაუგიათ, რომ სამშობლოს საკითხი სათამაშო თემა ნამდვილად არ არის. რაკი სიტყვა თამაშზე ჩამოვარდა, „ჰამლეტის“ ერთი ეპიზოდი უნდა გავისხენო. დანის პრინცსაც ხომ ძალიან უყვარდა თამაშის ხელოვნება, მაგრამ მის მიერ დადგმულ სპექტაკლს

ის შედეგი მოჰყვა, რომ ქვეშაღრიტების ძიებით შეპყროვილი ნამდვილი გმირი თავადვე დაიღუპა და მთელი სამეფო კარიც თან გაიყოლა. ასე გასწრა თავი ჰამლეტმა, რომელმაც კარგად იცოდა, რომ „დანიას საპყრობილედან ქვეყნის გათავისუფლება მხოლოდ თავგანწირვის ფასად იყო შესაძლებელი. ჩვენს სიმბოლურ გმირებს კი, ღვთის წყალობით, მსგავსი საფრთხე ნამდვილად არ ემუქრებათ. ისინი მხოლოდ სააკაშვილის „გადაყენების“ უზენაესი იდეით არიან შეპყრობილი და დღენიდაგ მის მიერ ჩადენილ უამრავ ბოროტებაზე მოთქვამენ. შიგადაშიგ კი მასთან მოლაპარაკებებსაც მართავენ და ახალ-ახალ სანახაობებს გვთავაზობენ.

საშუალება მისცან, ოფიციალურად, მთელი მსოფლიოს თვალწინ დააკანონებინა თაშისი ქალაუფლება. არადა, ინაუგურაციის ჩაშლა და თვითმარქვინა პრეზიდენტის თაშაშაქა მდგომარეობაში დატოვება უმტკივნეულოდ შეიძლება. საზოგადოება მხოლოდ მოგვიანებით შეიტყობ, რომ, თურქე, ყველაფერი ოპოზიციის ზომიერად ლიდერთან კონსერვატიული ბარიკადის შედეგად ყოფილა მიღწეული.

ახლა მდგომარეობა გაცილებით მძიმეა. უზურპატორი უკვე ქვეყნის გადაულახავ საფრთხედ იქცა. გაიხსენეთ მისი საზეიმო დაპირება ინაუგურაციის ცერემონიაზე. მაშინ ხანმოკლე გამოსვლაში მან ორჯერ დაიფიცა, რომ საქართველოს მომავალ პრეზიდენტს, ე.ი. თავის უშუალო მემკვიდრეს, გაერთიანებულ და გამთლიანებულ საქართველოს დაუტოვებდა. დღეს ის ამ დანაპირების თაობაზე რატომღაც პარტიზანულ დუმისს ამჯობინებს. მისი ხელქვეითები კი უკვე ისრაელის სახელმწიფოს შექმნის ორიანთასწლიან ისტორიაზე მიგვიტოვებენ და იმით გვანუგეშებენ, რომ ასეთი პერსპექტივა არც ჩვენთვის იქნება ურიგო... არადა, იმ შემთხვევაშიც კი, თუ მიხილ სააკაშვილი 2013 წლამდე მართლაც დარჩება პრეზიდენტად, ამ სურვილს ასრულება ნამდვილად არ უწერია.

კიდევ კარგი, რომ ქართველებს ერთი გულთმისანი წინასწარმეტყველი გვაჩუქა ბუნებამ, რომელიც, კვირა არ გავა, ჩვენი „პრეზიდენტის“ მიერ ტაბუდადებულ ამ თემას არ შეეხოს და პოლიტიკური ლაბირინთიდან გზის გაგებაში ხელი არ შემოგვაშველოს: „არაფერიც არ დავკარგეთ! პირიქით, ვიბრუნებთ!“ — ასე ამბობს ქალბატონი ლელა კაკულია.

შენ რაღას გაჩუმებულხარ, მკითხველო?!

თამარ ქორიკია

კენებ იალოვიზმა სააკაშვილის რეჟიმს ავტორიტარული უნოდა

ცნობილმა გვარებმა განგაშის ზარები დაარისხეს. დენის ქორბოი, ვილიამ ქორთნი, კენებ იალოვიცი სერიოზულად არიან შეუფოთებული იმით, რომ მათებურად გაგებული დემოკრატიის პრინციპების დროშების ფრიალი ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკების „ფერადი“ მმართველობები შეიძლება ავტორიტარიზმამდე და ანტიდასავლურ მმართველობამდე მივიდეს.

ანტიდასავლურიო, მიაქციეთ ყურადღება! ეს ნიშნავს, რომ ხელიდან ეცლება ეს ქვეყნები, რომელთა მარიონეტი ხელმძღვანელები აქამდე ილიაში ჰყავდათ ამოჩრილი და „დემოკრატიის შუქურებად“ ჰყავდათ გაპირებული. უნინარეს ყოვლისა, უკრაინას და საქართველოს დარდობენ.

საზოგადოებამ ცოდნეების მტკიცებით, თუ სოციალიზმის დროს ხალხი დარწმუნდა, რომ კომუნისმი ლამაზი, მაგრამ არარეალური მითია, კაპიტალიზმის ეპოქაში დემოკრატია ასევე იქცა ლამაზ მითად, რაც ნიშნავს შემდეგს: ადამიანებმა ვერ იპოვეს საზოგადოების მშენებლობის სწორი და სამართლიანი გზა.

ისიც უნდა ვთქვათ, განათლება არ არის. მე ამას მაგალითებით აგისხნით: წარმოდგინეთ ბნელი ითახი. წარმოდგინეთ თუ არა? — წარმოდგინეთ. — არა, იქნებ სადმე ერთი ფანჯარა ღია დაგრჩათ, ისიც დაკეტეთ. — დაკეტეთ, — ვუპასუხებ და სიცილი მომივიდა. — ძალიან კარგი. რაკი ის ფანჯარაც დაკეტეთ, ფარდაც ჩამოაფარეთ. — ჩამოაფარეთ. — რაკი ფარდაც ჩამოაფარეთ, ითახიც დაბნელდება, ველარაფერს დაინახავთ. უეცრად შემოიტანეს სანთელი, განათდა ითახი. განათლებაც ეგ არის“ (ილია ჭავჭავაძე, „მგზავრის ნერილები“).

გამოდგა ფრიალი. თუმცა არ უნდა დავუკარგოთ, რომ „ახლები“ საკმაოდ თვითკრიტიკულებიც არიან, რითაც განსხვავდებიან წინამორბედებისგან. აღიარებენ, რომ „პოლიტიკა უკრაინასა და საქართველოში რთულია“ და „უცხოელებს ყველაფერი ბოლომდე არ ესმით“.

უკრაინა თავის თავს მოუვლის. ჩვენ ჩვენი ვიდარდოთ. შეშფოთდა სამეული და გადწყვიტა, გაგვარკვიოს ამ „სეველიან პოლიტიკურ ისტორიებში“.

ამიტომ კატეგორიულად იმის მტკიცება, რომ ანტიდასავლური მმართველობა მაინც და მაინც ავტორიტარიზმამდე მივიყვანს, ჭეშმარიტებად და სახელმძღვანელო დებულებად, ვფიქრობ, არ გამოდგება.

მართალია! აბა, ბოლომდე რომ გარკვეულიყვნენ, რა ეშმაკი დაანერინებდათ ასეთ დასკვნას: „სააკაშვილმა ბრძნულად (!) აარიდა თავი მშვიდობიანი საპროტესტო აქციისა და თავისუფალი მედიის დარბევის გამეორებას ისე, როგორც ეს 2007 წელს მოხდა“.

მართალია! აბა, ბოლომდე რომ გარკვეულიყვნენ, რა ეშმაკი დაანერინებდათ ასეთ დასკვნას: „სააკაშვილმა ბრძნულად (!) აარიდა თავი მშვიდობიანი საპროტესტო აქციისა და თავისუფალი მედიის დარბევის გამეორებას ისე, როგორც ეს 2007 წელს მოხდა“.

მიზეზთა მიზეზად „სტალინისტურ მემკვიდრეობას“ ასახელებენ, ანუ „ფართოდ გავრცელებულ შიშს“, რომელიც, მათი აზრით, „ხელს უშლის ღია დებატების ჩატარების პროცესს“.

„ახლა... რაკი იქიდან დავინწყეთ, რომ თქვენი ქვეყანა განათლებული არ არის,

„ისე, როგორც 2007 წელს“ — არა, უარესად — კი, ბატონო! მართლა უცხოელი უნდა იყო, რომ არ დაინახო, არ გითხრან (?), არ დაინტე-

როსა სტატისტიკა ლაპარაკობს, პოლიტიკოსები ღუგან

2008 წლის ომი საქართველოს უახლეს ისტორიაში ერთგვარ მიჯნად ჩამოყალიბდა მანამდე და მას შემდეგ. მას შემდგომ, მაგალითად, გაიზარდა საქართველოს საგარეო ვალი. ცოტათი კი არა, 23 პროცენტით დაახლოებით 10 თვეში. ასეთი ზრდა რამდენიმე მიზეზმა განაპირობა — მთავრობის ობლიგაციების გაყიდვამ ლონდონის ბირჟაზე (500 მილიონი დოლარი), ლარის კურსის დაცემამ და აგვისტოს ომის შემდეგ სხვადასხვა საერთაშორისო ორგანიზაციებიდან კრედიტების მიღებამ.

ორმხრივი კრედიტების ჩარჩოებში ვალი 537,407 მილიონი დოლარია. ავსტრიის გემარტებს 1,387 მილიონი დოლარი, აზერბაიჯანის — 14,387 მილიონი, თურქმენეთის — 211 ათასი, თურქეთის — 38,91 მილიონი, ირანის — 11,28 მილიონი, რუსეთის — 119,4 მილიონი, ამერიკის შეერთებული შტატების — 38,311 მილიონი, სომხეთის — 17,323 მილიონი, უზბეკეთის — 373 ათასი, უკრაინის — 340 ათასი, ყაზახეთის — 27,77 მილიონი, ჩინეთის — 4,386 მილიონი, გერმანიის — 157,057 მილიონი, იაპონიის — 53,214 მილიონი, კუვეიტი — 12,274 მილიონი, ნიდერლანდების სამეფოსი — 12,535 მილიონი, საფრანგეთის — 2,891 მილიონი.

ტიტუტებისა — 1,862 მილიონი დოლარით. მათ შორის, მსოფლიო ბანკისა და განვითარების საერთაშორისო ასოციაციისა — 1,019 მილიონი დოლარით, ევროგაერო-თიანების — 81,08 მილიონით, სოფლის მეურნეობის განვითარების საერთაშორისო ფონდის — 13,722 მილიონით, საერთაშორისო სავალუტო ფონდის — 621,4 მილიონით, განვითარების აზიის ბანკის — 76,251 მილიონით.

თველოს მსხვილი ქალაქების მოსახლეობის 39 პროცენტის ფინანსური მდგომარეობა გაუარესდა. ქალაქების მოსახლეობამ ბოლო 3 თვეში 30-50 პროცენტით ნაკლები დახარჯა, სხვებთან ერთად იმ ნაწილ-დედღონეზე დარჩა. ხელმომჭირნეობენ ძირითადად ტანსაცმლის, ფეხსაცმლის, აქსესუარების ხარჯზე. ამ სახის საქონელზე ხარჯი 46 პროცენტით შემცირდა. ნაკლებს ხარჯავენ გართობაზეც. გამოკითხულთა 42-მა პროცენტმა მოუყოლო რესტორანში, კაფეში, კლუბებში, კინოთე-

ატრებში სიარულს. ყველაზე ნაკლებ ეკონომიას საკვებ პროდუქტებსა და სამედიცინო მომსახურებაზე ეწევიან, თუმცა გაემოკითხულთა 31 პროცენტმა განაცხადა, რომ გასულ 3 თვეში საკვებსა და მედიცინაზე ჩვეულებრივზე ნაკლები დახარჯეს. ეკონომიის სტრატეგია პერიოდულ ხარჯებშიც აისახა, ასევე, იაფი პროდუქტების უპირატესობის მიცემაში. გამოკითხვაში 1800 კაცი მონაწილეობდა. სტატისტიკური ცდომილების ალბათობა 2,4 პროცენტს უდრის.

საქართველოს საგარეო ვალი 23 პროცენტით გაიზარდა

მიმოხილვა არმაჯ სანუბლიამ

გაეროს მისიამ რეჟიმის წყალი დალია

გასულ ორშაბათს, 15 ივნისს, გაეროს უშიშროების საბჭოს სხდომაზე რუსეთმა ვეტო დაადო რეზოლუციის პროექტს მისიის მანდატის ტექნიკური გაგრძელების შესახებ. მანდატის გაგრძელების შესახებ რეზოლუციას ხმა მისცა 10 ქვეყანამ, ოთხმა — ჩინეთმა, ვიეტნამმა, ლიბიამ და უგანდამ — თავი შეიკავა. გაეროს მისიამ საქართველოში 16 ივნისს დილის 8 საათიდან, თბილისის დროით, მუშაობა შეწყვიტა.

პირველივე სერიოზული საქმე, რომელსაც საქართველოს წარმომადგენელი გაეროში კახა ლომია შეეჭიდა, კრახით დამთავრდა, სხვათა შორის, ისევე, როგორც განათლების საქმე საქართველოში, რომელიც მაინც და მაინც იმ კაცს ჩააბარეს, რომელმაც ქართულად სიტყვა „ბავშვის“ დანერგა კი ვერ შეძლო, შეებრძოლა ქართულ ჰაგიოგრაფიას, ეროვნულ გამოცდებზე შემოიღო იდიოტური გამოცდა უნარ-ჩვევებში და განათლების გვირგვინად ინგლისურის ცოდნა და კომპიუტერთან მუშაობა გამოაცხადა.

ეს ის ლომიაა, რომელიც განათლების საქმის ჩაფლავების შემდეგ საქართველოს უშიშროების საბჭოს მდივნად დანიშნა მიხეილ სააკაშვილმა, 2008 წლის აგვისტოში თეთრ ჯავშანზე ლეტში გამოწყობილი პოზიციონარობდა ტელეკამერების წინ და საომარ მოქმედებაზე ისე აცხობდა, როგორც ხელთუპყარი პატარ-ძალი პირველი საქორწინო

ლაშის შემდეგ. ისეთი რა კოკას ფოთლები აჭამა პრეზიდენტს ამ სოროსის ძუძუნა-ნოვმა უფერულობამ, ისე როგორ დააბოლა, რომ ვერა და ვერ შედეგია? ახლა საით უკრავთ თავს კახა-ალექსანდრე ლომიას, ბატონი მიხეილ? ეგებ, დასვით თქვენს მემკვიდრედ, და ისე სწრაფად მოუთავსებ ხელს საქართველოს, რომ — თქვენი მოწონებული!

მანანა ნიკოლაიშვილი:

ნაადრევი, მით უმეტეს, გაუკუღმარებული სამსუაღური კავშირები დაუშვებელია

განსხვავებული სექსუალური ორიენტაციისა და სატანის მსახურების გამო უნდა აუკრძალოს თუ არა გაკვეთილებზე დასწრება სუფის საჯარო სკოლის ორ მეთექვსმეტე კლასელს — ბელა შანავასა და ლია კვარაცხელიას?.. საზოგადოებრივი აზრი, როგორც გვჩვენებს, ორ რადიკალურ ბანაკად გაიყო, თუმცა საკითხი — რამდენად იქნება ამ ბავშვების სიცოცხლე დაცული და აგებს თუ არა პასუხს სკოლის ადმინისტრაციის თანატოლების მხრიდან მათი მისამართით გამოვლენილ აგრესიაზე, ეს ბევრს არ გახსენებია. ჩვენ ხომ ვიკლავდით არ ვართ?!.. და არც სუფის საჯარო სკოლაა ის აღმზრდელი და დასახლებული, სადაც განსხვავებული ორიენტაციით შეიძლება თავი მოიხონო და იტრაბახო. ისე, როგორც ირკვევა, შანავასა და კვარაცხელიას კლასელებისათვის ეს დიდი ტრაგედია არაა; პირიქით, ამ საკითხთან „აბსოლუტურად ჯანსაღი და ნორმალური დამოკიდებულება აქვთ“ (ეს თავისუფლების ინსტიტუტის წარმომადგენელ თეა თუთბერიძის კომენტარია). თუ გოგონათა თანატოლებისთვის მისაღები და გასაგებია განსხვავებული ორიენტაცია და სატანის მსახურება, სკოლის ადმინისტრაცია რაღას „იხსნის ვენებს“, რატომ უშლის ბავშვებს სკოლაში სიარულს და რატომ ართმევს დემოკრატიის ერთ-ერთ უმთავრეს მონაპოვარს — განათლების უფლებას?

საკითხი მეტად დელიკატურია, ამიტომ ვითარების შესასწავლად მასში განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს გენერალური ინსპექცია ჩაერთო. სანამ გენინსპექცია გაარკვევს, რა მოხდა სინამდვილეში, სკოლის ადმინისტრაციამ ბავშვთა უფლებები მართლა შელახა თუ, მათივე უსაფრთხოებისგან გამომდინარე, ურჩია მშობლებს, გოგონებს დროებით სკოლაში არ ევლიათ, მანამ თავად გენინსპექციას გამოუჩნდნენ მონინალმდევები. ექსპერტი განათლების საკითხებში მანანა ნიკოლაიშვილი ეჭვქვეშ აყენებს მათ კომპეტენტურობას. „ვინ ეკითხება გენერალურ ინსპექციას ასეთი საკითხების გარჩევას? განათლების სამინისტროს საერთოდ არ ჰყავს პატრონი. მინისტრი, მისი მოადგილეები, დეპარტამენტის უფროსები და განათლების სამინისტრო არც ერთი თანამშრომელი პროფესიონალი არ არის — არც მეცნიერებიდან მოსული თეორეტიკოსები არიან და არც პრაქტიკოსი პედაგოგები. მათ წარმოდგენაც კი არ აქვთ ბავშვთა აღზრდის თეორიისა და კონცეფციის არსებობაზე. რა ჭკუა უნდა მოჰქონოთ!“

თეა თუთბერიძის მსგავსად არ ფიქრობს საქართველოს მოსახლეობის დიდი ნაწილი და, განსაკუთრებით, მოზარდი თაობა. შესაძლოა, „იმედის“ ეთერით გასულ სიუჟეტში თანატოლები ამ ბავშვებს არ აკრიტიკებდნენ და ანათემას არ გადასცემდნენ, მაგრამ არავინ იცის, რას ფიქრობს სკოლის მოსწავლეების ის ოთხმოცდაათი პროცენტი, რომელთათვის აზრი არ უკითხავთ შურნალისტებს ან თავად არ მოუხდომებოთ პოზიციის ლიად და ფიქსირება. ვერაფერს მისცემს ამ ბავშვებს უსაფრთხოების გარანტიებს, განსაკუთრებით, მას შემდეგ, რაც მათი საქციელი საჯარო განხილვის საგანი გახდა. თუ თბილისის ერთ-ერთ სკოლაში მომხდარ თითქმის ანალოგიურ შემთხვევას გავიხსენებთ, სკოლის დასახლებებისგან, ისევე, როგორც ამ ბავშვების სახელებისა და გვარების გამოვლენებისგან, შეგნებულად შევიკავებთ თავს. არ გვინდა, ჩვენი მიზეზით ვინმეს ზიანი მიადგეს როგორც მორალური, ისე ფიზიკური თვალსაზრისით.

თბილისი მართლაც არაა ამსტერდამი, მაგრამ საქართველოს პროვინციებთან შედარებით, თავისუფალი აზროვნებით ბევრად შორსაა წასული და თუ თბილისში მიუღებელი და გაუგებარი აღმოჩნდა მოზარდებისთვის ორი გოგონას არატრადიციული სექსუალური ორიენტაცია და მათზე, განსაკუთრებით, ბიჭებმა ფიზიკური იერიში მიიტანეს, არ არის გამორიცხული, რომ იგივე არ გამოვრდეს სუფსაში. ამ შემთხვევაში უფრო მეტი პასუხისმგებლობა არ დაეკისრება ადმინისტრაციას?.. „თუ ვინმეს მხრიდან აგრესია იქნება და ამ ბავშვების სკოლაში წასვლას საფრთხე შეექმნება, მაშინ შესაბამისი სამართალდამცავი ორგანოები ჩაერთვებიან“, — მიიჩნევს თეა თუთბერიძე. ქალბატონი მანანა კი თვლის, რომ უმჯობესი იქნებოდა, თუ ეს ბავშვები სხვა სკოლაში გადასვლიდნენ სწავლას, სადაც ცხოვრების სწორი მიმართულების ასარჩევად მათ დიდოსტატი პედაგოგები დაეხმარებიან.

თუთბერიძეს და მის დაქალებს ორი ნიგნი რომ ჰქონდეთ ნაიბოსული, ეზოღინებოდათ, რომ არ შეიქცა, ბავშვებს ასე მიუღებოდათ

რაც შეეხება თეა თუთბერიძის აზრს, რომ სხვისი პირადი ცხოვრება არავის საქმე არაა, ამასთან დაკავშირებით მანანა ნიკოლაიშვილი აცხადებს: „თეა თუთბერიძე იურიტიკოსია. ის არ არის სკოლაში მყოფი და გაუგებარი აღმოჩნდა მოზარდებისთვის ორი გოგონას არატრადიციული სექსუალური ორიენტაცია და მათზე, განსაკუთრებით, ბიჭებმა ფიზიკური იერიში მიიტანეს, არ არის გამორიცხული, რომ იგივე არ გამოვრდეს სუფსაში. ამ შემთხვევაში უფრო მეტი პასუხისმგებლობა არ დაეკისრება ადმინისტრაციას?..“

თუთბერიძის და მის დაქალებს სკოლაში რომ არ შეეშვა, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს გენერალური ინსპექცია სწავლობს მომხდარ ფაქტს და სანამ გაირკვევა, დაიწვია თუ არა ბავშვების უფლებები, ალბათ, იმაზე დაფიქრებაც ღირს, როგორ უნდა დაინერგოს მოზარდთაგანში სწორი და ჯანსაღი ფასეულობები; რადგან, შესაძლოა, ეს ორი გოგონა მართლაც როკმუსიკის სიყვარულმა გააერთიანა, რაც სწორად ვერ გაუგო სკოლის ხელმძღვანელობამ და ჭორების დონეზე არატრადიციულ სექსუალურ ორიენტაციაში დაადანაშაულა, მაგრამ გვაქვს სხვა სკოლის მაგალითიც, რომელიც იმაზე მეტყველებს, რომ პრობლემა არსებობს, რაც, თავის მხრივ, მოზარდთაგანში აგრესიას და ძალადობას ბადებს, მხოლოდ ხმამაღალი განცხადებები კი სიკეთეს არავის მოუტანს, მით უმეტეს — ამ ბავშვებს.

საქართველოში კი ყვავის. სწორად მოქცეულია ის კაცი, ეს ბავშვები სკოლაში რომ არ შეეშვა.“

როგორც უკვე აღვნიშნეთ, განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს გენერალური ინსპექცია სწავლობს მომხდარ ფაქტს და სანამ გაირკვევა, დაიწვია თუ არა ბავშვების უფლებები, ალბათ, იმაზე დაფიქრებაც ღირს, როგორ უნდა დაინერგოს მოზარდთაგანში სწორი და ჯანსაღი ფასეულობები; რადგან, შესაძლოა, ეს ორი გოგონა მართლაც როკმუსიკის სიყვარულმა გააერთიანა, რაც სწორად ვერ გაუგო სკოლის ხელმძღვანელობამ და ჭორების დონეზე არატრადიციულ სექსუალურ ორიენტაციაში დაადანაშაულა, მაგრამ გვაქვს სხვა სკოლის მაგალითიც, რომელიც იმაზე მეტყველებს, რომ პრობლემა არსებობს, რაც, თავის მხრივ, მოზარდთაგანში აგრესიას და ძალადობას ბადებს, მხოლოდ ხმამაღალი განცხადებები კი სიკეთეს არავის მოუტანს, მით უმეტეს — ამ ბავშვებს.

ნათია ძალაბიშვილი

მსოფლიოში თურქული იარაღის ერთ-ერთი მსხვილი მომწოდებელი საქართველოა

თურქეთის სამრეწველო და ქიმიური ინდუსტრიის კორპორაციამ გამოაქვეყნა მოხსენება 2008 წელს თურქეთის მიერ გაყიდული იარაღის მოცულობის შესახებ.

თურქეთისგან შექმნილი იარაღის რაოდენობით პირველ ადგილზე კოლუმბიაა, რომელმაც 17,6 მილიონი ლირას ღირებულების შეიარაღება იყიდა. საქართველო კი ამ ცხრილში მეორეა 12,3 მლნ ლირათი (დაახლოებით 13,1 მილიონი ლარი). სამეწიულს არაბეთის გაერთიანებული სამეორეები ასრულებს, რომელმაც გასულ წელს თურქეთს იარაღი 5 მილიონი ლირა გადაუხადა, — იუნეცბა სააგენტო „ვესტი.აზ“.

აზერბაიჯანის ხელისუფლებამ კი შარშან მხოლოდ 244 ათასი ლირას ღირებულების თურქული იარაღი შეიძინა. დოკუმენტის თანახმად, მთლიანობაში

2008 წელს თურქეთმა 26 ქვეყანას 41 მილიონამდე ლირას ღირებულების იარაღი მიჰყიდა. ამ სიაშია, ასევე, გერმანია, აზერბაიჯანი, ბრაზილია, ჰონდურასი, ფინეთი და სხვა ქვეყნები.

გუჯარანის გლეხური ბაზრის მოვაჭრეებმა აპროპრიაციის გზით დაიწყეს

ამ დღეებში გურჯანის გლეხური ბაზრის მოვაჭრეებმა ლაგოდეხი-გურჯაანი-თბილისის ავტომაგისტრალი გადაკეტეს. ბაზრის მოვაჭრეები გარეუკრების აკრძალვას მოითხოვენ.

როგორც მათ კახეთის საინფორმაციო ცენტრის განუცხადეს, გარეუკრების გამო მყიდველები ბაზრის ალარ შედიან. კახეთის საინფორმაციო ცენტრის მიერ მოპოვებული ინფორმაციით, საპროტესტო აქცია ბაზრის მოვაჭრეებმა ბაზრის ხელმძღვანელობის მითითებით გამართეს, რაც შპს „გლეხური ბაზრის“ ადმინისტრაციაში არ დაადასტურეს.

გარეუკრები კი აცხადებენ, რომ ბაზარში ად-

ხეთის ყოფილი გუბერნატორის ბიძინა სონღულაშვილის საკუთრებაა და ბაზრის მისი დისპოზიციის დაკარგვით ლიპარტაშვილი მართავს. ლიპარტაშვილი გურჯაანის საკრებულოს თავმჯდომარის ზაქარია ივანაშვილის მეგობარი და ყოფილი ზიზნესპარტნიორია. საკრებულო ქალაქის ტერიტორიაზე გარეუკრების აკრძალვის შესახებ დამატებითი მიზეზების სწორედ ამიტომ გეგმავს, — აღნიშნეს გარემოვაჭრეებმა.

მათივე თქმით, გარეუკრების აკრძალვის შემთხვევაში ისინი საკრებულოს შენობის წინ საპროტესტო აქციებს დაიწყებენ.

ქვეყანა, როგორც კრედიტორი დაპირებით კვებავს

2008 წლის 5 იანვრის საპრეზიდენტო არჩევნები დიდი დაიმედებისა და დაპირებების ფონზე ჩატარდა. მერე იყო 2008 წლის აგვისტოს რუსეთ-საქართველოს ომი, რომელმაც კარდინალურად შეცვალა საქართველოს მთელი სამეურნეო პოლიტიკა. დაპირებებიდან აღარაფერი დარჩა. ვერც დარჩებოდა, იმდენად დიდი იყო საქართველოსთვის ამ ომით მიყენებული ზარალი. საქართველოსთვის ამ ომით მიყენებული ზარალი იყო საქართველოსთვის ამ ომით მიყენებული ზარალი. საქართველოსთვის ამ ომით მიყენებული ზარალი იყო საქართველოსთვის ამ ომით მიყენებული ზარალი.

დადგენილი საგადასახადო სისტემა არსებითად მოძველდა და ამ დარგის განვითარების რეალურ მუხრულს წარმოადგენს. ამას მოწმობს ადგილობრივი წარმოების ღირებულების მნიშვნელოვანი ზრდა, რომელიც, ვთქვათ, 2002 წელთან შედარებით ნაკლებია, ხოლო ალკოჰოლის წარმოების შემთხვევაში კი უკვე უმეტეს შემთხვევაში იმაზე მეტია, ვიდრე 2002 წელთან შედარებით. ეს იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას, რომელიც თავის მხრივ იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას, რომელიც თავის მხრივ იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას.

ცხოვრების მსვლელობა, ხშირ შემთხვევაში, თვითონ კარნახობდა ქვეყნის ინსტიტუტების საქმიანობის მიმართულელებს. ხელისუფლების ძალისხმევა ძირითადად მიმართული პრობლემებით განისაზღვრა, რადგან საქართველოში არ არსებობს ქვეყნის ბანკინგის სისტემის სტრატეგიული პროგრამები და არც ჩანს მცდელობა ასეთი პროგრამების დასაწყისი. საქართველო კვლავ რჩება გლობალური ეკონომიკური პროცესების გადაკვეთის არეალში ისე, რომ მკაფიოდ გაცხადებული საკუთარ ინტერესთა ერთობლიობა არ გაჩნდება. მეტიც, საქართველოს შესახებ გამართულ დისკუსიებში იგი ყოველთვის არ მონაწილეობს ან ვერ მონაწილეობს. ხშირად საქართველოს მაკროეკონომიკური ინტერესები დაუცველია, რის გამოც მისი ეკონომიკური სიღრმე სხვა ქვეყნებს შორის ქვიშის საგანს ხდება, რაც ქვეყნის სოციალურ და კულტურულ პროცესებს მტკიცებულად აისახება. რჩება შთაბეჭდილება, რომ ქვეყანა არჩევნებიდან არჩევნებამდე ცხოვრობს და ხელისუფლებას ხალხს რაღაც საქართველოში მიღებული წარმატებების ნაცვლად მართლმადიდებლობა დაპირებით კვებავს.

ქართველი პოლიტიკოსები ერთ კრიტიკულ მოსაზრებას მხოლოდ დეკლარირებენ, რომ არ გამოიყენებენ, განვიხილოთ დაპირებები რამდენიმე მაგალითით. დავივიწყოთ ხელისუფალთა იმ არგუმენტაციის ანალიზი, რომლის საფუძველზეც ჩნდება დაპირებები. გასული წლის საარჩევნო მართონის დროს ქვეყნის პირველმა პირმა ბრძანა, რომ „როდესაც პრეზიდენტი გავხდები, ჩვენი ბაზრის უფრო მეტი წილი სოფლის მეურნეობის, მაგალითად, სომხურ პროდუქტებზე უფრო მოდიოდა, ვიდრე ქართულზე... ვსვამდით ბულგარულ შამპანურს, ვჭამდით ირანულ კიტრს და ექსკლუზიურად გვქონდა სოფლის მეურნეობის იაფი პროდუქტი თურქეთიდან“. აღნიშნული ციტატა ეკონომიკური თეორიის თვალსაზრისით შეიცავს არსებითი ხასიათის რამდენიმე უზუსტობას, მაგრამ მათზე ამჯერად ყურადღებას არ ვაკეთებთ, მხოლოდ შევნიშნავ, რომ ბაზრის არის მომხმარებელთა ერთობლიობა და საქართველოში მისი მეტი წილი სომხურ პროდუქტებზე ვერ მოვიდოდა. სხვა საკითხია, თუ ვიტყვით, რომ საქართველოს ბაზარზე მინორიტეტული სურსათის მეტი წილი სომხურ

დადგენილი საგადასახადო სისტემა არსებითად მოძველდა და ამ დარგის განვითარების რეალურ მუხრულს წარმოადგენს. ამას მოწმობს ადგილობრივი წარმოების ღირებულების მნიშვნელოვანი ზრდა, რომელიც, ვთქვათ, 2002 წელთან შედარებით ნაკლებია, ხოლო ალკოჰოლის წარმოების შემთხვევაში კი უკვე უმეტეს შემთხვევაში იმაზე მეტია, ვიდრე 2002 წელთან შედარებით. ეს იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას, რომელიც თავის მხრივ იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას, რომელიც თავის მხრივ იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას.

დადგენილი საგადასახადო სისტემა არსებითად მოძველდა და ამ დარგის განვითარების რეალურ მუხრულს წარმოადგენს. ამას მოწმობს ადგილობრივი წარმოების ღირებულების მნიშვნელოვანი ზრდა, რომელიც, ვთქვათ, 2002 წელთან შედარებით ნაკლებია, ხოლო ალკოჰოლის წარმოების შემთხვევაში კი უკვე უმეტეს შემთხვევაში იმაზე მეტია, ვიდრე 2002 წელთან შედარებით. ეს იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას, რომელიც თავის მხრივ იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას, რომელიც თავის მხრივ იწვევს უკიდურესად მაღალ ინფლაციას.

როგორც ვხედავთ, ეკონომიკის დინამიკა არასწორი, ზედაპირული ნარკოტიკებით ჩნდება, ასევე, არაპარტიკული საერთაშორისო ორგანიზაციების დაპირებით კვებავს. ანტიტრედასა და საზოგადოების აქტიური ნაწილი უკიდურესად უზუსტობაშია.

უნდა შევნიშნო, რომ ამ საკითხში კრიტიკას ვერ უძლებს ვერც ოპოზიციის ხედეაც. ვგულისხმობ ოპოზიციის ლიდერების შეხვედრებს საერთაშორისო ინსტიტუტებისა და უცხო ქვეყნების წარმო-

დავით იაკობიძე, პროფესორი

ბილდერბერგის ჯგუფი (Bilderberg group), რომელიც 130-მდე წევრისაგან შედგება, ყოველ წელს ატარებს არაოფიციალურ, ბილდერბერგის კონფერენციის სახელით ცნობილ შეკრებას. კლუბის წევრთა უმეტესობა პოლიტიკის, ბიზნესის, საბანკო საქმის გავლენიანი წარმომადგენლები არიან, ნაწილს დასავლეთის მასობრივი ინფორმაციის ნამყვეან საშუალებათა ხელმძღვანელებიც წარმოადგენენ. კონფერენციაზე დასწრება შესაძლებელია მხოლოდ პირადი მოსაწვევებით. კლუბის სხდომა მიმდინარეობს სრულიად გასაიდუმლოებულ ვითარებაში. შეხვედრის ორგანიზებასა და მონაწილეთა უსაფრთხოებას უზრუნველყოფს ქვეყანა, სადაც ბილდერბერგის წარმომადგენლები იკრიბებიან. ეს სახელწოდება ჯგუფმა მიიღო 1954 წლის ოქტომბერში, როდესაც ჰოლანდიის ქალაქ ოსტერბეკის სასტუმრო „ბილდერბერგში“ კლუბის პირველი სხდომა გაიმართა. მიუხედავად სრული გასაიდუმლოებისა, ბილდერბერგის ყოველი შეკრება მსოფლიო საზოგადოების უდიდესი ინტერესის საგანს წარმოადგენს და, ცხადია, გაუხმაურებელიც თითქმის ვერასდროს რჩება, რადგან, პრაქტიკულად, შეუძლებელია ერთსა და იმავე ადგილას მსოფლიოს უამრავი ცნობილი ადამიანის — პრეზიდენტების, მეფეების, პრინციების, კანცლერების, პრემიერ-მინისტრების, ელჩების, ბანკირების, უდიდესი კორპორაციების ხელმძღვანელთა ერთდროული ვიზიტის დაფარვა. მით უფრო, რომ თითოეულ მათგანს, როგორც წესი, თან ახლავს მდივნების, მზარეულების, ოფიციალტებისა და პირადი მცველების მთელი ამაღა. ბილდერბერგის შტაბბინა ნიუ-იორკში, კარნეგის ფონდის შენობაში მდებარეობს. კლუბის აქტივი 383 ადამიანისაგან შედგება, მათგან 128, ანუ ერთი მესამედი, ამერიკელია.

ბილდერბერგის კლუბი მოსახლეობის ორ მილიარდზე მეტს უსაქლავლობს განიხილავს

საბერძნეთში, ათენის შემოგარენში, ვულაგენში, სასტუმრო „ასტორ პალასში“, როგორც ყოველთვის, ზესაიდუმლო ვითარებაში გაიმართა ბილდერბერგის კლუბის მორიგი სხდომა. შეხვედრის ადგილს იცავდნენ სანაპირო დაცვის გემები, აკვალანცისტების სპეცრაზმი, „F-16“ ტიპის ორი თვითმფრინავი და პოლიციის ვერტმფრენი. შეხვედრაზე მიღებული ძირითადი გადაწყვეტილებების შესახებ მისი ინფორმაცია, როგორც წინა შემთხვევებისას, ახლაც ჯონ ტაკერისა და დევიდ ესტულისისაგან მოდის.

ერთ ეკონომიკურ ვარდნას, რაც მსოფლიოს ახალი წესრიგისკენ უბიძგებს, წესრიგისკენ, რომელიც ნაციონალური სუვერენიტეტის მკვეთრი შეზღუდვის ხარჯზე ეფექტიანობის პრინციპის განმტკიცებას დაეყრდნობა. ტაკერის თქმით, გეიტნერმა და ბილდერბერგმა ხანმოკლე და ინტენსიურ რეცესიას დაუჭირეს მხარი, ვინაიდან ხანგრძლივად შესაძლებელია ბილდერბერგის ჯგუფის წევრთა სამეზარეულო ჯგუფების ინტერესები დიდ დაზარალოს. ეკონომიკურ გამოცოცხლებასთან დაკავშირებული ახლანდელი ეფორია კი მხოლოდ პრელუდიაა იმ უდიდესი დანაკარგების წინ, რომელთა წინაშეც მსოფლიო უნდა ახლო მომავალში აღმოჩნდეს.

ლობენ ეკონომიკური კრიზისის გამო შექმნილი პრობლემების აქცენტირებას და ეპიდემიის საფრთხით ამართლებენ „გლობალური ელიტის“ ძალაუფლების ცენტრალიზებას. შიმშილს დაწვრივების კოორდინირებულ პოლიტიკაში გადამწყვეტი როლი მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებმა უნდა შეასრულონ. სწორედ ამიტომ ესწრებოდა შეხვედრას ამ სფეროს არა ერთი წარმომადგენელი. მათ შორის იყვნენ: ამერიკელი „Washington Post“-ისა და „Newsweek“-ის, ინგლისური „The Economist“-ისა და „Financial Times“-ის, ფრანგული „Le Point“-ისა და „Nouvel Observateur“-ის, გერმანული „Der Standard“-ისა და „Die Zeit“-ის, ესპანური „El Pais“-ისა და „Prisa“-ის, თურქული „Milliyet“-ის, ბერძნული „Kathimerini“-ის, ფინური „Talouselama“-ის, შვედური „Ringier“-ის ხელმძღვანელები.

ბერძნულ გაზეთ „To Vima“-ს ფურცლებზე გამოქვეყნებულ მონაწილეთა სიაში გახლდნენ დევიდ როკველერი, ნიდერლანდების დედოფალი ბეატრიქსი, ესპანეთის დედოფალი სოფია, ბელგიის პრინცი ფილიპი, აშშ ფინანსთა მინისტრი ტიმოთი გეიტნერი, მსოფლიო ბანკის პრეზიდენტი რობერტ ზელიკი, მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციის გენერალური დირექტორი პასკალ ლამი, აშშ სპეცნარმომადგენელი ავლანეტსა და პაკისტანში რიჩარდ ჰოლბრუკი, ევროპის ცენტრალური ბანკის პრეზიდენტი ჟან-კლოდ ტრიშე, ევროკომისიის თავმჯდომარე ჟოზე მანუელ ბაროზუ, საერთაშორისო სავალუტო ფონდის ხელმძღვანელი დომინიკ სტროს-კანი, აშშ თავდაცვითი პოლიტიკის საბჭოს ყოფილი თავმჯდომარე, ამერიკის მენარმების ინსტიტუტის თანამშრომელი რიჩარდ პერლი, იმავე ინსტიტუტის თანამშრომელი, მსოფლიო ბანკის ყოფილი ხელმძღვანელი პოლ ვულფოვიცი, აშშ ცენტრალური სარდლობის სარდალი, გენერალი დევიდ პეტრუსი, ბრიუსელის ანალიტიკური ცენტრის „ბრეიკელი“ ხელმძღვანელი ჟან პიზანი-ფერი, „ბრიტოპ პეტროლიუმის“ დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარე და ვატიკანის ფინანსური მარჩეველი პიტერ სუტერლანდი, „Royal Dutch Shell“-ის დირექტორთა საბჭოს თავმჯდომარე იერუნ ვან დერ ვერი, ინგლისის დაზვერვის სამსახურის ყოფილი დირექტორი რიჩარდ დერლოვი, როტ-შილდებისა და კისინჯერების ოფიციალური ისტორიკოსი, ეკონომისტი ნილ ფერეიუსონი და სხვანი.

რაც შეეხება დღის წესრიგს, ესტულისისა და ტაკერის ინფორმაციით, მთავარ თემებად განიხილებოდა ეკონომიკური კრიზისის შემდგომი „განვითარება“, ჯანდაცვისა და ფინანსთა საერთაშორისო სამინისტროების შექმნა. სხდომის მონაწილეთათვის წინასწარ დაგზავნილ ბროშურაში აღნიშნული იყო, რომ მსოფლიო ელიტა ხანგრძლივ ან ხანმოკლე, მაგრამ ღრმა დეპრესიებს შორის არჩევანის წინაშე დგას. პირველის არჩევის შემთხვევაში მსოფლიოს ათწლეულობით ერთ ადგილზე გაყინვა და სილატაკე ელის, მეორე კი გულისხმობს მკვე-

ტრის იდეების სიყალბეს. ეს „ყოველის შემქმნელი“ მხოლოდ და მხოლოდ „გლობალური ელიტის“ უსაზღვრო გავლენისადმი ბრმა რწმენას ეფუძნება. დასავლეთის მმართველთა ფართო საშუალო ფენა თავად ხდება ფინანსური მწვერვალის დანაშაულებრივი პოლიტიკის მძევალი და მსხვერპლი. უნდა აღინიშნოს კიდევ ერთი ფაქტი: ბილდერბერგის ჯგუფის მორიგი შეხვედრა გაიმართა კიდევ ერთი საიდუმლო შეხვედრის შემდეგ, რომელიც, „The Sunday Times“-ის ინფორმაციით, მან-შეტენში, როკველერის უნივერსიტეტის პრეზიდენტის, გენუი ინჟინერიის დახურული პროექტების კურატორის პოლ ნერსის სახლში 5 მაისს შედგა. ამ შეხვედრას ამერიკის ყველაზე მდიდარი ადამიანები — თავად დევიდ როკველერი, ბილ გეიტსი, უორენ ბაფეტი, ჯორჯ სოროსი, მაიკლ ბლუმბერგი (ნიუ-იორკის მერი), ტედ ტერნერი (მედიამაგნატი) და სხვანი ესწრებოდნენ. განახილვად თემებს შორის უმთავრესი კვლავ დედამიწაზე ადამიანთა ჭარბი რაოდენობა იყო. ერთ-ერთი დამსწრის განცხადებით, შეკრება დახურულ კარს მიღმა იმიტომ გაიმართა, რომ მისი დამსწრეები გაზეთებში მსოფლიოს ალტერნატიულ მმართველებად არ წარმოეჩინათ და დისკუსიაში განვითარებადი ქვეყნების ხელისუფლებები არ ჩარეულიყვნენ. უამისონიკურ კრიზისს შესაძლოა, ერთი ან ორი თაობის შემდეგ ფიგურირებდა, მაგრამ, სავარაუდოდ, თავად შეხვედრას ესწრებოდა. ის მონაწილეობდა მსოფლიო ეკონომიკურ ფორუმში და 2009 წლის ბოლოსათვის კოპენჰაგენში დაგეგმილი მოლაპარაკებების მოსამზადებელ შეკრებაზე

ბილდერბერგის სასტუმრო (ოსტბერკი, ნიდერლანდები), სადაც 1954 წელს პირველი „ბილდერბერგის კონფერენცია“ შედგა

აღსანიშნავია, რომ შეხვედრაში მონაწილეობდა შედეგით საგარეო საქმეთა მინისტრი კარლ ბილდტი და ეს სულაც არ გახლდათ საბერძნეთის შემთხვევითი არჩევანი. ივლისში სწორედ შედეგით გადაეცემა ევროკავში-

ყველაფერი იმაზე მიუთითებს, რომ დასავლეთის მმართველი ელიტები ნამდვილად არჩევანის წინაშე დგანან და მათ არ აქვთ საერთო აზრი, ეს კი კიდევ ერთხელ ამტკიცებს მათ მიერ დანერგილი ყოველშემქმნელობისა და საერთაშორისო მმართველობის ცენ-

ყოველივეს იქ ჩნდებოდა, სადაც მტერი უბეჭდა

რომან ივანეს ქე ბაგრატიონი (1778-1834 წწ.)

გენერალ პეტრე ბაგრატიონის ძმა, რომანი, მესამე არმიის ავანგარდში მსახურობდა, რომელსაც გრაფი ლამბერტი მეთაურობდა. 1812 წლის რუსეთის სამამულო ომამდე მან რამდენიმე ბრძოლაში მიიღო მონაწილეობა და ჩინებული ოფიცრის რეპუტაცია დაიმსახურა, ხოლო 1812 წლის კამპანიის დროს მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა ნაპოლეონის არმიის განადგურებაში.

როგორც ზემოთ ითქვა, რუსებთან პირველი შეტაკებებმა დაარწმუნეს გენერალი რენი და გრაფი შვარცენბერგი ერთობლივი მოქმედების საჭიროებაში. ამ მიზნით 22 ივლისს მათი კორპუსები სლონიში შეერთდნენ და პრუჟანისკენ გაემართნენ, სადაც გრაფი ლამბერტი იდგა თავისი კორპუსით, რომელიც ფაქტურად მესამე არმიის ავანგარდი იყო. 29 ივლისს პრუჟანისთან გაიმართა ბრძოლა, რომელშიც აშკარად იგრძნობოდა ძალების უთანასწორობა. ლამბერტმა გოროდეჩნიასკენ დაიხია იმ იმედით, რომ იქ მყოფ არმიის მთავარ ძალებს შეუერთდებოდა. უკან დახევამეტად მძიმე გამოდგა. ფრანგები ლამბერტს ფეხდაფეხ მიდევდნენ და ამოსუნთქვის საშუალებას არ აძლევდნენ. პრუჟანისთან ბრძოლაში და შედეგად უკან დახევის დროს განსაკუთრებით ისახელეთ თავი ალექსანდრის პოლკის ჯარისკაცებმა და ოფიცრებმა, რომელთაც პოლკოვნიკი რომან ივანეს ძე ბაგრატიონი მეთაურობდა. დოკუმენტში სახელწოდებით „სია გენერალადიუტანტ გრაფ ლამბერტის ავანგარდის ბატონ გენერლებისა, შტაბ-და ობერ-ოფიცრებისა, რომელთაც თავი გამოიჩინეს 1812 წლის ივლისის 29 რიცხვს პრუჟანისთან და მისგან უკან დახევისას კოზი ბროდთან“ — განსაკუთრებით ხაზგასმულია პოლკოვნიკ რომან ბაგრატიონის დამსახურება. „ბრძოლის დაწყებისას, — ნათქვამია იქ, — იგი ცალკე რაზმთან ერთად მარცხენა მხარეს, სოფელთან იდგა... შეუდარებელი მამაცობით მთელი დღის განმავლობაში აკავებდა მოჭარბებულ მონიშნულ პოზიციას... განსაკუთრებით კი უკან დახევის დროს. იგი ყოველთვის ჩნდებოდა იქ, სადაც მტერი უტყედა, მიუხედავად მტრის არტილერიის და თოფების სასტიკი ცეცხლისა“.

იყო, ვინც თავისი მამაცური და გონივრული მოქმედებით უზრუნველყო ავსტრო-საქსონელთა კორპუსების დამარცხება. რომან ბაგრატიონის ალექსანდრის პოლკში მტრის ფლანგსა და ზურგში ენერგიული მოქმედებით სრულიად არია მისი რიგები და აიძულა გაქცეულიყო. ერთ თავისი კორპუსით რომან ბაგრატიონის შესახებ ნათქვამია, რომ „31 ივლისს მან ალექსანდრის გუსართა პოლკის ბატალიონით შეუტია მონინა-ალმდეგის კავალერიას, პირი აბრუნებინა, ტყვედ იგდო 2 ოფიცერი და 60 ჯარისკაცი“. ამ ოპერაციისათვის ბაგრატიონი წმ. ვლადიმერის მესამე ხარისხის ორდენით დააჯილდოვეს.

გუსართა პოლკის სამი ესკადრონით ჩორთით ევლო მტრის ბანაკისაკენ... არზამასის დრაგუნთა პოლკი რეზერვში იდგა სოფლების ჩარუბოვისა და ნესვიის შინ. ამთავან ცოლტა მოშორებით მარჯვენა ფლანგზე სრულ მზადყოფნაში იდგა ორელის პოლკის ესკადრონი, რომელმაც დაინახა თუ არა ჩვენები, მცისვე შეუტია მათ. მაგრამ მამაცი შტაბროტმისტრი ილიაშვიტი მისი ესკადრონით არათუ დაიბნა ამ თავდასხმისაგან, არამედ განადგურა მოიერიშები, შევარდა მტრის ბანაკში და ყველაფერი დალენა, რაც წინ დახვდა. შიშმა შეიპყრო მონინა-ალმდეგე, იგი თავზარდაცემული გაიქცა. ვინც კი მიიშალა და გუსარებს გადაურჩა, ულანთა და კაზაკთა ხელში ჩაეგდრა, რომლებიც ოდნავადაც არ ჩამორჩებოდნენ ამხანაგებს. თავადმა ბაგრატიონმა ოთხ ვერსზე სდია გაქცეულთ“. ამ მოულოდნელი თავდასხმის შედეგად მონინა-ალდეგე 400-ზე მეტი მეტრძოლი და უთვალავი სამხედრო აღჭურვილობა დაკარგა. რუსებმა ტყვედ ჩაიგდეს 9 ოფიცერი და ორასამდე ჯარისკაცი. ამ გამარჯვებაში განსაკუთრებული ღვაწლი რომან ბაგრატიონს მიუძღოდა. ეს ნათლად ჩანს გრაფ ლამბერტის მიერ ბაგრატიონის ჯილდოზე ნარდგენისას დანერილი დახასიათებდან, რომელიც სიამოვნებით დროშიც ნათქვამია, რომ იგი „თავისი სამი ესკადრონით დროზე მივიდა დანიშნულ ადგილზე, მოემზადა შეტევისათვის, ვაჟკაცურად ეძგრა მონინა-ალმდეგის კავალერიის მარჯვენა ფლანგს, არია იგი, მეტწილად აკუნა, ხოლო გადარჩენილებს სდია 4 ვერსზე. ერთი სიტყვით, მისი გონივრული განკარგულებებით და გამორჩეული მამაცობით დიდად შეუნყო ხელი 9 სექტემბრის ოპერაციის წარმატებას“. გრაფი ლამბერტი შუამდგომლობდა უმაღლესი სარდლობის წინაშე ბაგრატიონის წმ. ანას მეორე ხარისხის ალმასების ორდენით დაჯილდოებისა და მისთვის გენერალ-მაიორის წოდების მინიჭების თაობაზე. როგორც ჩანს, ეს შუამდგომლობა უყურადღებოდ დაუტოვებათ და თავის დროზე ბაგრატიონს დასახელებული ოპერაციისათვის არც ჯილდო და არც ნოდება არ მიუღია.

აპრილს კუტუზოვის წინაშე დასვა საკითხი. ტორმასოვი წერდა: „მესამე არმიის მთავარსარდლად ჩემი ყოფნის დროს... პოლკოვნიკი თავადი ბაგრატიონი, რომელიც ყოველთვის იმყოფებოდა გენერალ-ადიუტანტ ლამბერტის ავანგარდის შემადგენლობაში, ყველა შემთხვევაში მამაცურად იბრძოდა. განსაკუთრებით ისახელა მან თავი 8 და 9 სექტემბერს, როდესაც ალექსანდრის გუსართა პოლკის სამ ესკადრონს მეთაურობდა, იგი შეიჭრა მონინა-ალდეგის ბანაკში ღამით, ეკვეთა კავალერიას და სრულიად აკუნა. ამასთან ერთად, დაატყვევა 15 შტაბ- და ობეროფიცერი, 300-ზე მეტი ჯარისკაცი, ხელთ იგდო სამი ალაში.“

განმავლობაში მისდევდა, ვიდრე კოსეცკი მინსკში არ დაბრუნდა.

აპრილს კუტუზოვის წინაშე დასვა საკითხი. ტორმასოვი წერდა: „მესამე არმიის მთავარსარდლად ჩემი ყოფნის დროს... პოლკოვნიკი თავადი ბაგრატიონი, რომელიც ყოველთვის იმყოფებოდა გენერალ-ადიუტანტ ლამბერტის ავანგარდის შემადგენლობაში, ყველა შემთხვევაში მამაცურად იბრძოდა. განსაკუთრებით ისახელა მან თავი 8 და 9 სექტემბერს, როდესაც ალექსანდრის გუსართა პოლკის სამ ესკადრონს მეთაურობდა, იგი შეიჭრა მონინა-ალდეგის ბანაკში ღამით, ეკვეთა კავალერიას და სრულიად აკუნა. ამასთან ერთად, დაატყვევა 15 შტაბ- და ობეროფიცერი, 300-ზე მეტი ჯარისკაცი, ხელთ იგდო სამი ალაში.“

ღირსეული მამულივი

ეროვნული მოძრაობის აქტიურ მოღვაწე, ზვიად გამსახურდიასა და მერაბ კოსტავას ღირსეულ თანამებრძოლს, საქართველოს უზენაესი საბჭოს წევრს, ბატონ ავთანდილ რციხიას დაბადებულ 70 წელი შეუსრულდა.

ბატონო ავთანდილ! თქვენ უანგაროდ ემსახურეთ საქართველოს ინტერესებს. ძნელ და ხიფათით აღსავსე ცხოვრების გზაზე გამოიარეთ დევნისა და საპყრობილის უმძიმესი წლები, მაგრამ დღემდე შეინარჩუნეთ ღირსება და ღრმა პატრიოტული სურვილები. როგორც ქვეყნის მამულივი შეგვფერის, ცხოვრების საუკეთესო წლები უმურველად მესწირეთ მშობელ ქვეყანას, რომლის დამოუკიდებლობის ისტორიულ დეკლარაციას თქვენი ხელმოწერაც ამჟღავნებს. მადლობას მოგახსენებთ განუვლი დედაწილისთვის და გისურვებთ, კვლავ ჩვეულებრივი ენერგიით დაიხარჯოთ სამშობლოს სამსახურში.

უზენაესი საბჭოს დაკუთრებული აგაპოვი

არასამთავრობო ორგანიზაცია — „ისტორიული მემკვიდრეობა“ გამოსცა ისტორიული დოკუმენტების კრებულთა სერია, რომელიც XVII-XIX საუკუნეების საქართველოს ისტორიის უნივერსალური მემკვიდრეობაა. კრებული კომპლექსური მნიშვნელობის აქტიური კონსერვაციის გზაზე, მსოფლიო ისტორიულ მემკვიდრეობის კრიტერიუმს დაკმაყოფილებს. თუკი გვახსოვს ისტორიული მემკვიდრეობის მნიშვნელობა და მისთვის გენერალ-მაიორის წოდების მინიჭების თაობაზე. როგორც ჩანს, ეს შუამდგომლობა უყურადღებოდ დაუტოვებათ და თავის დროზე ბაგრატიონს დასახელებული ოპერაციისათვის არც ჯილდო და არც ნოდება არ მიუღია.

